

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 10/1985)

ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΣΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
Δ Ε ΚΟΠ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 8.8.1985

Ημερ: 20.1.1986

Ώρα: 4.00 μμ

Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ (πρώην Γραφεία ΚΟΑ)

Ενώπιον: κκ Αλέκου Ευαγγέλου Προέδρου, Αντώνη Δράκου και Ξένιου Ξενόπουλου,
Μελών.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ημερομηνίας 8 Αυγούστου 1985 με την οποία αποφάσισε ότι δεν είχε αρμοδιότητα να εκδικάσει την ένσταση του ΕΘΝΙΚΟΥ Άσσιας κατά του κύρους του αγώνα ΟΡΦΕΑ Αθηαίνου - ΕΘΝΙΚΟΥ Άσσιας της 19ης Μαΐου 1985, λόγω του ότι στο Καταστατικό της ΚΟΠ δεν προβλέπεται ένσταση κατά κύρους αγώνα λόγω προσυνεννοημένων αποτελεσμάτων.

Κατά την ενώπιόν μας διαδικασία ο δικηγόρος του εφεσεύοντα πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Κανονισμός 22 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ δεν μπορεί να περιορίσει το άρθρο 20(δ) του Καταστατικού της ΚΟΠ το οποίο δίδει αρμοδιότητες στη Δικαστική Επιτροπή να εκδικάζει ενστάσεις χωρίς περιορισμό. Περιπλέον ισχυρίστηκε ότι ο νέος λόγος ενστάσεως, σχετικά με τη δωροδοκία, που προστέθηκε με την τροποποίηση που έγινε στις 19 Σεπτεμβρίου 1985, εφαρμόζεται και στις υποθέσεις που εκκρεμούν.

Εξ άλλου ο δικηγόρος της ΚΟΠ αντέκρουσε τους πιο πάνω ισχυρισμούς και υπέβαλε ότι οι λόγοι ενστάσεως κατά κύρους αγώνα είναι περιοριστικοί και προβλέπονται στον Κανονισμό 22 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων. Περιπλέον ισχυρίστηκε ότι ο νέος λόγος ενστάσεως αποφασίστηκε από τη Γενική Συνέλευση της ΚΟΠ στις 19 Σεπτεμβρίου 1985, δηλαδή μετά την ημερομηνία που εκδικάστηκε και εκδόθηκε η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ και επομένως δεν μπορεί να τύχει αναδρομικής εφαρμογής.

Κατά την ενώπιόν μας διαδικασία δεν αμφισβητήθηκε ότι σύμφωνα με το νομικό καθεστώς που ίσχυε όταν εκδικάστηκε από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ η παρούσα υπόθεση οι μόνοι λόγοι κατά του κύρους του αποτελέσματος ενός αγώνα ήταν εκείνοι που αναφέρονται ρητά στον Κανονισμό 22 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ. Με βάση τον Κανονισμό αυτό, όπως ίσχυε τότε, δεν χωρούσε ένσταση κατά του κύρους αγώνα λόγω απόπειρας δωροδοκίας.

Έχουμε εξετάσει με μεγάλη προσοχή το επιχείρημα του δικηγόρου του εφεσεύοντα ότι δηλαδή οι πρόνοιες του Κανονισμού 22 δεν μπορούν να περιορίσουν το άρθρο 20(δ) του Καταστατικού και κρίνουμε ότι το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί.

Το άρθρο 20(δ) του Καταστατικού της ΚΟΠ απλώς προβλέπει τις αρμοδιότητες της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ενώ το άρθρο 22 των Κανονισμών καθορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να υποβληθεί ένσταση κατά του κύρους ή του αποτελέσματος ενός αγώνα.

Από τη διατύπωση του Κανονισμού αυτού προκύπτει καθαρά ότι οι ενστάσεις κατά του κύρους ή του αποτελέσματος ενός αγώνα επιτρέπονται μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις και επομένως φρονούμεν ότι δεν επιτρέπεται να υποβληθεί ένσταση σε καμιά άλλη περίπτωση εκτός από εκείνες που ρητά αναφέρονται στον εν λόγω Κανονισμό. Κατά τη γνώμη μας το θέμα της αρμοδιότητας της Δικαστικής Επιτροπής είναι εντελώς διαφορετικό από τις περιπτώσεις στις οποίες δίδεται δικαίωμα ενστάσεως κατά κύρους αγώνα. Στο σημείο αυτό, πρέπει να αναφέρουμε ότι η διατύπωση της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής ότι δεν έχει αρμοδιότητα, είναι κατά κάποιο τρόπο ατυχής, γιατί δεν πρόκειται για έλλειψη αρμοδιότητας αλλά για ένσταση που δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 22 των εν λόγω Κανονισμών.

Θα εξετάσουμε τώρα το θέμα κατά πόσο είναι δυνατό να εφαρμοστεί αναδρομικά ο τροποποιηθείς Κανονισμός 22. Όπως ήδη λέχθηκε, στις 19 Σεπτεμβρίου 1985 τροποποιήθηκε ο Κανονισμός αυτός με την προσθήκη ενός νέου λόγου ενστάσεως κατά κύρους ή αποτελέσματος ενός αγώνα, ως εδάφιο (ε). Το εδάφιο αυτό έχει ως εξής:

"Λόγω δωροδοκίας ή απόπειρας δωροδοκίας ποδοσφαιριστού, διαιτητού, επόπτου ή προπονητού."

Εγείρεται ως εκ τούτου το ερώτημα κατά πόσο ο νέος λόγος ενστάσεως μπορεί να εφαρμοστεί και σε περιπτώσεις ενστάσεως κατά του κύρους αγώνα που διεξήχθη και εκδικάστηκε από τη Δικαστική Επιτροπή πριν τη θέσπιση του εν λόγω Κανονισμού.

Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα ισχυρίστηκε ότι με βάσει την απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπόθεση 14/1985, ΟΡΦΕΑΣ Αθηαίνου εναντίον αποφάσεως Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, η τροποποίηση που έγινε με την προσθήκη του εδαφίου (ε) στον Κανονισμό 22, μπορεί να εφαρμοστεί αναδρομικά και στις υποθέσεις που εκκρεμούν. Είναι γεγονός ότι στην εν λόγω υπόθεση η ΑΔΕΑ αποφάσισε ότι η αρχή κατά της αναδρομικής ισχύος ενός νόμου δεν εφαρμόζεται σε νομοθετήματα τα οποία αφορούν μόνο τη διαδικασία και πρακτική των δικαστηρίων, και ότι οι αλλαγές στον τρόπο διαδικασίας είναι πάντοτε αναδρομικές εκτός εάν υπάρχει σαφής ένδειξη για το εναντίον.

Τονίστηκε επίσης στην εν λόγω απόφαση ότι κανένας δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα σε οποιαδήποτε διαδικασία παρά μόνο το δικαίωμα προώθησης ή υπεράσπισης της υπόθεσής του με τον τρόπο που καθορίζεται από το νόμο κατά το χρόνο που εκδικάζεται.

Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ωστόσο, ότι η υπόθεση εκείνη αφορούσε αλλαγές στη δικονομία γιατί η επιφύλαξη του άρθρου 9(1)(α) και (β), που προστέθηκε με το Νόμο 87 του 1985 αναφέρετο σε διαδικασία εκδίκασης παραπτωμάτων και δεν εστερούσε κεκτημένο δικαίωμα οποιουδήποτε διαδίκου να προωθήσει την υπόθεσή του. Ήταν γι' αυτό το λόγο που η ΑΔΕΑ έκρινε ότι ο Νόμος 87 του 1985 μπορούσε να εφαρμοστεί αναδρομικά σε όλες τις διαδικασίες συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που εκκρεμούσαν. Όμως η περίπτωση αυτή είναι εντελώς διαφορετική. Η τροποποίηση που έγινε στον Κανονισμό 22 δεν αφορά θέματα δικονομίας (procedure or evidence) αλλά αποτελεί ουσιαστική τροποποίηση σε θέματα ουσίας και επομένως η ΑΔΕΑ κρίνει ότι η τροποποίηση αυτή ισχύει μόνο από την ημερομηνία που έγινε και δεν μπορεί να επηρεάσει τις δημιουργηθείσες έννομες σχέσεις.

Υπό τις περιστάσεις η ΑΔΕΑ κρίνει ότι η έφεση του Σωματείου απορρίπτεται το δε παράβολο κατάσχεται.

Αλέκος Ευαγγέλου

Πρόεδρος

Αντώνης Δράκος

Μέλος

Ξένιος Ξενόπουλος

Μέλος